

TISKOVÁ ZPRÁVA Č. 83/23

V Lucemburku dne 24. května 2023

Rozsudek Tribunálu ve věci T-451/20 | Meta Platforms Ireland v. Komise

Hospodářská soutěž: žaloba společnosti Meta Platforms Ireland (skupina Facebook) podaná proti žádosti Komise o poskytnutí dokumentů identifikovaných prostřednictvím vyhledávacích pojmů se zamítá

Podle Tribunálu se společnosti Meta Platforms Ireland nepodařilo prokázat, že žádost o předání dokumentů, které mají být identifikovány pomocí vyhledávacích pojmů, jde nad rámec toho, co je nezbytné, a že ochrana citlivých osobních údajů nebyla dostatečně zajištěna zřízením virtuální datové místnosti

Vzhledem k tomu, že Evropská komise měla podezření na protisoutěžní jednání skupiny Facebook při používání údajů a při správě své platformy sociální sítě, zaslala rozhodnutím ze dne 4. května 2020¹ žádost o informace společnosti Meta Platforms Ireland Ltd, dříve Facebook Ireland Ltd. Toto rozhodnutí, přijaté na základě čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003², ukládalo společnosti Meta Platforms Ireland povinnost poskytnout Komisi všechny dokumenty připravené nebo obdržené třemi jejími odpovědnými osobami v uvedeném období, které obsahovaly jeden nebo více vyhledávacích pojmů definovaných v přílohách. V případě neposkytnutí požadovaných informací stanovilo uvedené rozhodnutí potenciální denní penále ve výši 8 milionů eur³.

Rozhodnutí ze dne 4. května 2020 nahradilo podobné předchozí rozhodnutí, které stanovilo širší vyhledávací kritéria. Toto nové rozhodnutí, přijaté po výměně korespondence mezi Komisí a společností Meta Platforms Ireland, snížilo počet požadovaných dokumentů prostřednictvím upřesnění vyhledávacích pojmů a omezilo počet dotčených odpovědných osob.

Dne 15. července 2020 podala společnost Meta Platforms Ireland jednak žalobu na neplatnost rozhodnutí ze dne 4. května 2020 a jednak návrh na předběžné opatření.

Usnesením o předběžném opatření ze dne 29. října 2020⁴ nařídil předseda Tribunálu odklad vykonatelnosti rozhodnutí ze dne 4. května 2020 až do zahájení zvláštního postupu za účelem předložení požadovaných dokumentů, které nesouvisejí s obchodní činností společnosti Meta Platforms Ireland a obsahují mimo jiné citlivé osobní údaje. V návaznosti na toto usnesení přijala Komise pozměňovací rozhodnutí⁵, které stanovilo, že uvedené

¹ Rozhodnutí Komise C(2020) 3011 ze dne 4. května 2020 v řízení podle čl. 18 odst. 3 a čl. 24 odst. 1 písm. d) nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc AT.40628 – Praktiky společnosti Facebook týkající se dat).

² Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101] a [102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1).

³ Téhož dne přijala Komise ve vztahu ke společnosti Meta Platforms Ireland Ltd žádost o informace podle čl. 18 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003 v rámci svého souběžného šetření některých praktik týkajících se výrobku Marketplace. Žalobu na neplatnost, kterou podala společnost Meta Platforms Ireland Ltd proti tomuto rozhodnutí, Tribunál zamítl v rozsudku z téhož dne ve věci Meta Platforms Ireland v. Komise (T-452/20).

⁴ Usnesení ze dne 29. října 2020, Facebook Ireland v. Komise (T-451/20 R)

⁵ Rozhodnutí Komise C(2020) 9231 final ze dne 11. prosince 2020.

dokumenty mohou být založeny do vyšetřovacího spisu až poté, co byly přezkoumány ve virtuální datové místnosti za podmínek upřesněných v usnesení o předběžném opatření.

Společnost Meta Platforms Ireland upravila svůj návrh na zrušení tak, aby zohledňoval toto pozměňovací rozhodnutí a pátý rozšířený senát Tribunálu její žalobu v plném rozsahu zamítl. V tomto rámci Tribunál poprvé zkoumal legalitu žádosti o informace prostřednictvím vyhledávacích pojmů na základě nařízení č. 1/2003, jakož i legalitu postupu virtuální datové místnosti pro zpracování dokumentů obsahujících citlivé osobní údaje.

Závěry Tribunálu

Na podporu své žaloby na neplatnost společnost Meta Platforms Ireland zejména uvedla, že použití vyhledávacích pojmů uvedených v žádosti o informace nevyhnutelně vedlo k identifikaci velkého množství dokumentů, které nejsou relevantní pro šetření vedené Komisí, což je v rozporu se zásadou nezbytnosti uvedenou v článku 18 nařízení č. 1/2003.

V tomto ohledu Tribunál připomněl, že podle čl. 18 odst. 1 nařízení č. 1/2003 si Komise může prostou žádostí nebo rozhodnutím vyžádat od podniků „veškeré nezbytné informace“ za účelem kontroly dodržování unijních pravidel hospodářské soutěže. Z toho vyplývá, že Komise může požadovat pouze sdělení informací, které jí mohou umožnit ověřit domněnky protiprávního jednání, které odůvodňují vedení jejího vyšetřování. S ohledem na širokou vyšetřovací pravomoc svěřenou Komisi nařízením č. 1/2003 je tento požadavek nezbytnosti splněn, když Komise může v okamžiku podání žádosti důvodně předpokládat, že informace jí mohou pomoci určit existenci porušení pravidel hospodářské soutěže.

Na podporu svých výtek, které zpochybňují dodržení zásady nezbytnosti, společnost Meta Platforms Ireland zpochybnila některé vyhledávací pojmy obsažené v žádosti o informace, přičemž tvrdila, že tyto specifické výtky musí být chápány jako demonstrativní příklady, které jsou určeny k dokreslení její obecnější argumentace. Podle ní by bylo nerozumné, ne-li nemožné, zaměřit se na každý vyhledávací pojem odděleně.

Tento přístup byl však odmítnut Tribunálem, který má za to, že celkové posouzení dodržení zásady nezbytnosti uvedené v článku 18 nařízení č. 1/2003 není v projednávaném případě vhodné, i kdyby bylo možné. Okolnost, že některé vyhledávací pojmy mohou být, jak tvrdí společnost Meta Platforms Ireland, příliš vágní, nemá totiž vliv na skutečnost, že jiné vyhledávací pojmy mohou být dostatečně přesné nebo cílené, aby bylo možné konstatovat, že mohou Komisi pomoci určit existenci porušení pravidel hospodářské soutěže.

S ohledem na presumpci legality, která se vztahuje na akty unijních orgánů, Tribunál dospěl k závěru, že pouze vyhledávací pojmy, které společnost Meta Platforms Ireland konkrétně zpochybňuje, mohou být předmětem přezkumu dodržení zásady nezbytnosti. Ostatní vyhledávací pojmy musí být naproti tomu považovány za definované v souladu s touto zásadou.

Kromě toho Tribunál poté, co uvedl, že argumenty týkající se vyhledávacích pojmů, které byly poprvé uvedeny ve fázi repliky, jsou nepřijatelné, přezkoumal pouze vyhledávací pojmy uvedené v žalobě. Tribunál, který měl za to, že se společnosti Meta Platforms Ireland nepodařilo prokázat, že tyto pojmy jsou v rozporu se zásadou nezbytnosti, zamítl různé argumenty předložené v tomto ohledu jako neopodstatněné.

V rámci své žaloby na neplatnost společnost Meta Platforms Ireland rovněž tvrdila, že tím, že rozhodnutí ze dne 4. května 2020, ve znění změn (dále jen „napadené rozhodnutí“), vyžaduje předložení řady soukromých a irelevantních dokumentů, porušuje základní právo na respektování soukromého života zakotvené v článku 7 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a v článku 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“).

Tribunál v tomto ohledu připomněl, že v souladu s článkem 7 Listiny, který obsahuje práva odpovídající právům zaručeným čl. 8 odst. 1 EÚLP, má každý právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a komunikace.

Pokud jde o porušení uvedeného práva, čl. 52 odst. 1 Listiny stanoví, že každé omezení výkonu práv a svobod v ní uznaných musí být stanoveno zákonem a respektovat jejich podstatu. Dále při dodržení zásady proporcionality mohou být omezení zavedena pouze tehdy, jsou-li nezbytná a skutečně odpovídají cílům obecného zájmu, které uznává Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého.

S ohledem na tato upřesnění Tribunál zkoumá, zda porušení článku 7 Listiny způsobené napadeným rozhodnutím splňuje podmínky stanovené v čl. 52 odst. 1 Listiny.

Poté, co Tribunál uvedl, že nařízení č. 1/2003 svěřuje Komisi pravomoc přijmout napadené rozhodnutí, takže zásah do soukromého života způsobený tímto rozhodnutím je stanoven zákonem, že toto rozhodnutí odpovídá cílům obecného zájmu Unie a že společnost Meta Platforms Ireland netvrdila, že zasahuje do podstaty práva na respektování soukromého života, zkoumal, zda napadené rozhodnutí představuje nepřiměřené porušení tohoto práva.

V tomto ohledu Tribunál zaprvé potvrdil, že žádost o informace na základě čl. 18 odst. 3 nařízení č. 1/2003 představuje přiměřené opatření k dosažení cílů obecného zájmu sledovaných Komisí, a sice zachování soutěžního režimu zamýšleného Smlouvami.

Pokud jde zadruhé o otázku, zda napadené rozhodnutí překračuje meze toho, co je nezbytné k dosažení uvedených cílů obecného zájmu, Tribunál poznamenal, že po vyhlášení usnesení o předběžném opatření ze dne 29. října 2020 přijala Komise zvláštní postup pro nakládání s dokumenty, které měla společnost Meta Platforms Ireland předložit, ale které na první pohled nesouvisely s obchodními činnostmi této společnosti a obsahovaly citlivé osobní údaje (dále jen „chráněné dokumenty“).

V souladu s tímto postupem měly být chráněné dokumenty Komisi předány na samostatném elektronickém nosiči a umístěny do virtuální datové místnosti přístupné omezenému počtu členů týmu pověřeného vyšetřováním za přítomnosti advokátů společnosti Meta Platforms Ireland, aby se vybraly dokumenty, které mají být založeny do spisu. V případě přetrvávající neshody ohledně kvalifikace dokumentu stanoví pozměňovací rozhodnutí mimo jiné systém rozhodčího řízení. Podle tohoto rozhodnutí mohou být navíc chráněné dokumenty předány Komisi ve formě, kdy jsou odstraněna jména dotčených osob a veškeré informace umožňující jejich identifikaci. Na žádost Komise odůvodněnou potřebami šetření jí však musí být tyto dokumenty předány v úplném znění.

Tribunál kromě toho poznamenal, že není zpochybňováno, že některé dokumenty požadované Komisí obsahovaly citlivé osobní údaje, které mohou spadat pod údaje uvedené v článku 9 nařízení 2016/679⁶ a v článku 10 nařízení 2018/1725⁷ a jejichž možnost zpracování podléhá třem následujícím podmínkám:

- zpracování musí sledovat významný veřejný zájem, který má základ v unijním právu;
- zpracování musí být nezbytné pro uskutečnění tohoto veřejného zájmu;
- právo Unie musí být přiměřené sledovanému cíli, dodržovat podstatu práva na ochranu údajů a poskytovat vhodné a konkrétní záruky pro ochranu základních práv a zájmů subjektu údajů.

Vzhledem k tomu, že tyto podmínky jsou rovněž relevantní pro posouzení, zda v souladu s čl. 52 odst. 1 Listiny napadené rozhodnutí nepřekračuje meze toho, co je nezbytné k dosažení cílů obecného zájmu, které sleduje, Tribunál připomněl, že zaprvé taková žádost o informace, jako je napadené rozhodnutí, představuje přiměřené opatření k dosažení cílů obecného zájmu sledovaných Komisí (první podmínka) a že zadruhé zpracování osobních

⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. 2016, L 119, s. 1, a oprava Úř. věst. 2018, L 127, s. 2).

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. 2018, L 295, s. 39).

údajů, které vyžaduje napadené rozhodnutí, je nezbytné k dosažení sledovaného významného veřejného zájmu (druhá podmínka).

Tribunál měl s odkazem na podmínky předání, nahlížení, hodnocení a anonymizace chráněných dokumentů za to, že třetí výše uvedená podmínka je v projednávaném případě rovněž splněna.

Poté, co Tribunál takto určil, že napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž stanoví postup virtuální datové místnosti, nepřekračuje meze toho, co je nezbytné k dosažení sledovaných cílů obecného zájmu, zatřetí konstatoval, že nevýhody tohoto postupu nebyly ani nepřiměřené vzhledem ke sledovaným cílům.

S ohledem na všechno výše uvedené dospěl Tribunál k závěru, že porušení práva na respektování soukromého života způsobené napadeným rozhodnutím splňuje podmínky stanovené v čl. 52 odst. 1 Listiny, a v důsledku toho zamítl výtky vycházející z porušení článku 7 Listiny.

Jelikož se ostatní žalobní důvody vznesené společností Meta Platforms Ireland ukázaly být rovněž neopodstatněné, Tribunál žalobu v plném rozsahu zamítl.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozsudku či usnesení Tribunálu lze podat kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru, který je omezen na právní otázky. Kasační opravný prostředek zásadně nemá odkladný účinek. Je-li kasační opravný prostředek přípustný a opodstatněný, Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu zruší. Pokud to soudní řízení dovoluje, může Soudní dvůr ve věci vydat sám konečné rozhodnutí. V opačném případě vrátí věc zpět k rozhodnutí Tribunálu, který je vázán rozhodnutím vydaným Soudním dvorem v rámci kasačního opravného prostředku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

